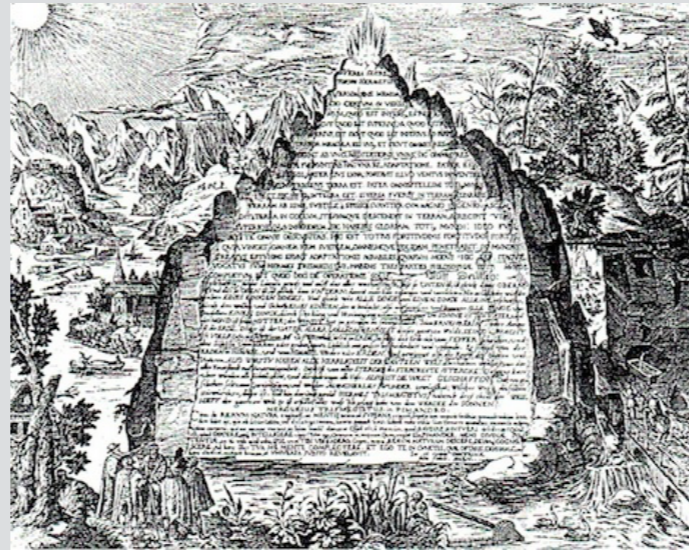

Hermes Trismegistos - **Tabula smaragdina**
of 'Zo boven, zo beneden'

Een hermetisch geschrift, uit de tweede
en derde eeuw, Egypte

Onderwerpen:

1. Hermetisme
2. Tabula Smaragdina: 'Zo boven, zo beneden'

3. Overeenkomsten:	Geest en zon
Ideeënleer van Plato	Kwantummechanica
Hexagram	Relativiteitstheorie
Bijbel	Hersenfysiologie
Theosofie	Gezin
Hildegard van Bingen	

1. Hermetisme

2. De Tafel van Smaragd, vertalingen

De Tafel van Smaragd in het licht van geestkunde

Zo de geest uit de algeest, zo het lichaam uit het heelal

'Zo boven, zo beneden' en de uitstraling van de geest en de zon

Overeenkomsten met andere onderwerpen

3. Overeenkomsten met de Indiase esoterische literatuur

4. De overeenkomst met Plato's Ideeënleer

5. 'Zo boven, zo beneden' en het hexagram

8. Overeenkomst met de Bijbel, Theosofie

9. Hildegard

10. Zon en geest

11. De Schrödinger vergelijking (kwantummechanica)

12. Einsteins speciale relativiteitstheorie: $E = mc^2$

13. Kosmos

14. De geestgedaante en de zenuwcel

15. De godheid als 'al het goddelijke': het goddelijke gezin

1. Hermes (zuil, o,a, kruispunten):
eerst de 'godheid'
later één Olympische god

- a. Boodschapper van goden en mensen
- b. God van mystieke wijsheid en kennis (gnosis)

Caduceus (Gr. 'karukion': aankondiger, voortrekker): genezing door ontwikkeling, zowel lichamelijk als geestelijk

slang: aarde
vogel: hemel

Etymologie. Het woord 'hermetisch' is afgeleid van de naam van de Griekse god Hermes. Dit oud-Griekse woord is afgeleid van 'herma', dat 'steen' of 'zuil' betekent. Dit woord duidt op de stenen zuilen die de Grieken gebruikten om met de goden te communiceren. Meestal stond op de top van deze zuilen het hoofd van Hermes. Omdat zij ook werden gebruikt om wegen en grenzen mee aan te duiden, werd Hermes de god van het reizen over land.

Door de pre-klassieke Grieken werd de naam Hermes voor iedere godheid gebruikt; pas later werd dit de naam van de Olympische god Hermes. (Romeinen: Mercurius)

- In de Griekse mythologie is deze Olympiër ten eerste boodschapper van de goden (komt overeen met de parakleitos).

Hij verzorgt niet alleen de communicatie tussen goden onderling, maar ook tussen mensen en goden, waarmee hij de schakel is tussen de goden- en mensenwereld. In die hoedanigheid begeleidt hij bijvoorbeeld ook overledenen naar de geestelijke wereld.

- Ten tweede is Hermes de god van wijsheid en kennis.

Volgens de neoplatonisten betreft dit vooral mystieke kennis en wijsheid, terwijl Pallas Athene vooral rationele kennis en wijsheid vertegenwoordigt. Hermes is een bijzonder welbespraakte god en volgens sommige mythen was het Hermes die de mensen leerde spreken. Daarbij is hij scherpzinnig, gewiekst en soms manipulatief, wat hem ook tot god van dieven en leugenaars heeft gemaakt. Ten slotte wordt hij ook gezien als de god van geheimen.

cadúceus (Gr. 'karukion': heraut, voortrekker): vleugels, geestelijke ontwikkeling, omvorming van de aardse slang naar de hemelse vogel

Oudheid: hellenisme (stoa), Plato, neo-platonisme, gnosis, christendom en **hermetisme**: mystiek, filosofie, astrologie en alchemie

1. God is de levende Bron van het Al, de Ene, de Goede.
2. Schepping. Gods schepping is zoals God zelf een **levend wezen**. Daarin is God vanuit de geestelijke wereld onzichtbaar aanwezig. De kennis in de schepping opgedaan, opent de weg naar God.
3. Mens. Het wezen van de mens is de **geest** (nous) die in het lichaam woont en die door **verstand** (logos) wordt gekenmerkt; dit wezen is **onsterfelijk** en tot het goede geneigd, maar door de begeerten van het lichaam is de mens stoffelijk en sterfelijk, en daardoor tot het kwade geneigd; door zintuiglijkheid misleid, wordt de geest **onwetend** van zichzelf.
4. Doel. Zelfbewustwording en **mystieke verbinding met God**.

Hellenisme ('hellenisme', van 'hellas' → 'helios': zon, inzicht)

- Hermetisme is een hellenistische religie uit de late oudheid, ontstaan rondom de mythische, Egyptische leraar Hermes Trismegistos. Het heeft zich gelijktijdig ontwikkeld met en naast het
- gnosticisme, het
- neoplatonisme en het
- vroege christendom.

Doelstelling. Het doel van het hermetisme is om de mens in te wijden in de verborgen werkelijkheid die zich in en achter de zichtbare werkelijkheid bevindt (de geestelijke wereld), om zo door kennis van zichzelf en het universum tot een innerlijk geschouwde zelfkennis en persoonlijke, rechtstreekse godservaring te komen.

De uit het hermetisme overgeleverde geschriften vormen samen de zogenaamde 'hermetica', die tot doel hebben de mens te onderrichten in de weg naar gnosis. De meeste geschriften uit de hermetica worden toegeschreven aan Hermes Trismegistos, die als eerste en grootste leermeester geldt.

Leerschriften (Hermetica). De hermetica vormen de belangrijkste bron voor studie naar de 'hermetiek', de hermetische leer. Het Corpus Hermeticum, één van de geschriften uit de hermetica, geniet hierbij sinds de renaissance de grootste bekendheid. Het Corpus Hermeticum bevat hoofdzakelijk teksten in dialoogvorm met een belerend karakter, die worden toegeschreven aan Hermes Trismegistos, vaak in gesprek met zijn 'zoon' (leerling) Tat (Thoth).

Hermetiek (theurgie, astrologie en alchemie)

Hermetiek laat zich karakteriseren als de wetenschap van het goddelijke, de schepping (kosmos) en de mens, en de verhouding tussen deze drie. Er zijn drie disciplines in het hermetisme: theurgie, astrologie en alchemie.

- Theurgie - De oudste op naam van Hermes Trismegistos gestelde literatuur is theurgisch ('godswerking', 'urgent': aandringend) van aard. Het is een vorm van witte magie, waarbij het gaat om het beheersen en aanwenden van het goddelijke ten bate van de mens.
- Astrologie - Een tweede groep aan Hermes toegeschreven geschriften gaat over astrologie. Kennis van het gedrag van de hemellichamen was in het hermetisme van groot belang door de veronderstelde invloed ervan op het aardse leven, zoals tot uitdrukking komt in een uitspraak die teruggaat op het geschrift De smaragden tafel: "Zo boven, zo beneden."
- Alchemie - De alchemistische geschriften doen later in de Romeinse periode hun intrede in het hermetisme.

Eenheid van de schepping. Sommige hermetische geschriften hebben een filosofisch karakter. Met name het platonisme en de stoa hebben een grote invloed op de hermetica gehad. Een duidelijk onderscheid tussen zuivere filosofie, natuurwetenschap, occultisme en kunst wordt echter pas sinds de westerse verlichting gemaakt. In het wereldbeeld van de hermetici hingen al deze zaken nauw met elkaar samen. Zij zagen de werkelijkheid als één organisch, levend geheel, waarin alles met elkaar is verbonden.

Hermetisme is religieus (mystiek). Daarbij zijn de hermetica naar hun doel niet wijsgerig, maar religieus. Ze beogen niet alleen begripsmatige kennis te verschaffen, maar tot rechtstreekse ervaring van het goddelijke te voeren.

De filosofische opvattingen die men in de hermetica vindt, zijn slechts middelen om dit uiteindelijke doel te bereiken. Daarom leiden de tegenstrijdigheden die men soms in deze opvattingen aantreft, niet tot een verstoring van het hermetische wereldbeeld; het formuleren van een consistente filosofie is niet het doel van de hermetica, maar filosofische inzichten kunnen dienen om de mens tot het doel, tot hermetische gnosis te brengen.

1. God. God is in het hermetisme transcendent en nooit geheel kenbaar. Hij is mannelijk noch vrouwelijk, persoonlijk noch onpersoonlijk. Tegelijk is hij een levende god en wordt haast altijd in persoonlijke termen genoemd of beschreven. Hij is de Verborgene en Bron van het Al. Hij wordt ook het Ene of de Ene, het Goede of de Goede genoemd.

In tegenstelling tot de god van jodendom en christendom blijft de hermetische god in daad boven het aardse verheven. De mens kan tot hem opstijgen, maar hij bemoeit zich niet rechtstreeks met aardse aangelegenheden. Hij straft niet en vergeeft niet; zonde en vergeving zijn in het hermetisme onbekende begrippen.

2. De schepping. De schepping is volgens het hermetisme, net als God zelf, een levend wezen. De kosmos is door God voortgebracht, die er op verborgen wijze overal in aanwezig is. Met kennis over de werkelijkheid in al zijn aanzichten, wordt dan ook de weg naar God ontsloten.

De waardering van de kosmos is niet in alle hermetische geschriften hetzelfde en loopt uiteen van 'grotendeels goed', tot 'grotendeels slecht'. De kosmos wordt echter nooit als geheel en al slecht gezien. Hierin verschilt het hermetisme fundamenteel van het gnosticisme, waarin de kosmos door de slechte demiurg (archont, houdt de mens in de aarde vast) geschapen is.

3. De mens. In het hermetisme wordt de mens het derde levende wezen genoemd dat alle andere op aarde levende wezens overtreft. Hij heeft een tweeledige natuur (dualisme): naar zijn lichaam is hij stoffelijk, sterfelijk en tot het kwade geneigd, maar naar zijn innerlijke wezen is hij geestelijk, onsterfelijk en geneigd tot het goede. In zijn stoffelijke lichaam bevindt zich ook de ware, geestelijke mens, die door verstand (logos) en geest (nous) wordt gekenmerkt. [de geest met zijn geestelijke vermogens]
De gangbare opvatting is dat het verstand de mens doet begrijpen en dat de geest hem het intuïtieve inzicht in de eenheid der dingen geeft. Deze twee kunnen door 'de begeerten van het lichaam' in een staat van onbewustheid worden gebracht, een toestand die als diepe slaap of dronkenschap wordt ervaren. [de geestestoestand van onbewuste vereenzelviging.]

Doel. Het doel van het hermetisme is om de mens in te wijden in de verborgen werkelijkheid, die zich in en achter de zichtbare werkelijkheid bevindt om aldus door kennis van zichzelf en de kosmos tot een intuïtieve godskennis en een persoonlijke, rechtstreekse godservaring te komen. Dit wordt de hermetische gnosis genoemd.

Om het goddelijke te kunnen ervaren moet de mens tot zichzelf komen en dus wakker worden uit de verdoving waarin hij in de stof verkeert. De hermetici waren ervan overtuigd dat dit een moeilijke weg vol hindernissen is en dat velen die weg slechts met moeite vinden of hem, al dan niet tijdelijk, ook weer kwijt kunnen raken.

De hermetica hebben tot doel de geestelijke leiding en het onderricht te bieden die hierbij nodig zijn. Het uiteindelijke doel, de ervaring van de goddelijke werkelijkheid, kan echter niet geleerd, maar enkel persoonlijk worden beleefd. Dit wordt ervaren als een bevrijding of verlichting.

God (ΘΕΟΣ) verborgen in de geestelijke wereld (wolk)

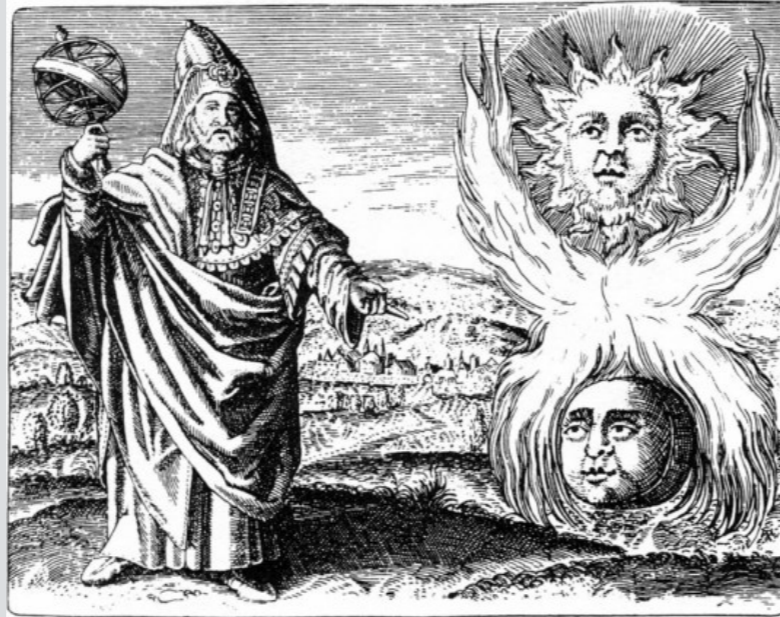
Hermes Trismegistos - Driedovoudig groot (een aards mens, maar vergelijkbaar met de Egyptische Thoth, god van kennis en cultuur)

Gebaar: heeft verbinding gemaakt tussen boven (hemelbol) en beneden (boek)

Heeft een innerlijke strijd gestreden om onbewustheid (Hermes als slapende man) en onwetendheid te overwinnen

In de aarde verzonken valt de levende geest in slaap door vereenzelviging met wat de geest zelf niet is: de levenloze aarde. Die toestand moet door een innerlijke tweestrijd, uitgebeeld door de wapens, worden overwonnen. Is dat eenmaal gelukt, dan leeft de mens in twee werelden: de linker hand wijst naar de aarde, waar door die strijd kennis (boek) is verworven, waardoor de mens is staat is zich bewust te zijn een geestelijk wezen te zijn (de hemel in de rechter hand).

De getoonde wapens kunnen ook betekenen dat de hier van zichzelf onbewust geworden geest in de mens, de anderen niet meer als gelijkwaardigen ziet, maar zich door hen bedreigd voelt en zich tegen hen wapent, met strijd op aarde als gevolg.

Hermes Trismegistos

De openbaring van God als eenheid van Zon en Maan, mannelijk en vrouwelijk

De planeten zijn een weergave van de geestelijke vermogens:

Maan - waarnemen
Mercurius - denken
Venus - voelen
Mars - willen

De Griekse zonnegod Hermes vertoont veel overeenkomsten met de Egyptische maangod Thoth, die als god van kennis en magie de mensen cultuur en het schrift heeft geschonken. De goddelijke twee-eenheid zon en maan speelt een grote rol in het Hermetisme. God werd als een mannelijk-vrouwelijke eenheid gezien.

Als over de 'zoon van God' werd gesproken, dan gebruikte men het begrip 'zoon' zoals in het Hebreeuws; in die taal betekent 'ben', zoon ook: hij die iemand toebehoort. Een leerling van een leraar werd zijn 'zoon' genoemd.

Als over de 'Vader' werd gesproken, dan gebruikte men dat woord 'vader' zoals in het hedendaagse Spaans de 'ouders' los padres' worden genoemd: de ouders als vader en moeder.

2. **Tabula smaragdina** - Hermes Trismegistos
(tussen haakjes geestkundige opmerkingen)

Het volgende is waar, ongelogen, zeker en zeer waar:

(1. De wet van overeenstemming)

Wat lager is (de menselijke geest, een omvorming uit de algeest),
is zoals wat hoger is (het Ene, de goddelijke geest, de algeest)

en wat hoger is, is zoals wat lager is (wet van overeenstemming).

Denk hieraan bij het verrichten van de wonderen van het Grote Werk (het alchemistische werk van zelfverwerkelijking: de omvorming, metamorfose van de eigen geestesgesteldheid).

De Tafel van Smaragd, vertalingen

De Tafel van Smaragd is een kort alchemistisch tractaat dat wordt toegeschreven aan de legendarische Egyptische wijze Hermes Trismegistos (De Drievoudig Grote Hermes). Het is een korte, kernachtige samenvatting van de alchemistische wereldbeschouwing in drie punten.

De oudste vindplaats van de tekst is in de werken van de Arabische geleerde Jabir ibn Hayyan (8ste eeuw, Alexandrië). Deze tekst is vertaald in het Grieks en van daaruit in het Latijn door o.a. Marsilio Ficino (1433-1499, o.a. leider van de Platoonse Academie in Florence) en Chrysogonus Polydorus (1498-1552). Zij had een hoog aanzien en is in de Middeleeuwen en daarna door heel Europa verspreid geweest.

(2. De algeest)

Zoals alle dingen zijn ontstaan uit het Ene (de algeest, boven), door bezinning van het Ene (de bezinning van de algeest op de eigenschappen van zichzelf, het overdenken van zichzelf), zo zijn alle dingen geboren uit de substantie van deze Ene door omvorming (de omvorming door de algeest van zichzelf door middel van verdichting: wat de schepping van 'beneden' is).

De vader van alle dingen is de Zon (de lichtende warmte), de moeder van alle dingen is de Maan (de donkere koelte).

De wind (denken) heeft het (alle dingen) gedragen in zijn buik. De voedster ervan (voelen) is de aarde (waarnemen); deze zijn de oorzaak van de gehele wereld. De kracht (willen) ervan is volkomen. (m.a.w. de geestelijke vermogens)

Logos: overdenken, verwoorden, uitspreken

Wind: spiritus, pneuma, geest

De Ene is een onkenbare eenheid, maar de verschijningsvorm is: Zon en Maan

(3. De menselijke geest en zijn ontwikkeling)

Als deze kracht (de menselijke geest) in aarde is gegoten (in een lichaam is geboren: de mens die beneden is), moet je voorzichtig aarde (lichaam) van vuur (geest) scheiden, het grove van het fijne (onderscheid maken: bewust worden).

Als je zo te werk gaat met geestelijk inzicht, stijgt deze kracht van de aarde (door onthechting van de aarde door de geest) op naar de hemel (de geestelijke hereniging), daalt weer af naar de aarde en ontvangt levenskracht van de hogere (boven) en lagere (beneden) werelden.

Zo zul je de luister van de hele schepping verwerven (het herstel van de eenheid van het lagere en het hogere, mens en kosmos, de hereniging met God).

Daardoor zal alle duisternis (onwetendheid) van je wegvlugten (zelfbewustwording en albewustwording).

Dit is de kracht (geestkracht) in zijn meest ontwikkelde vorm, omdat deze kracht elke ijle en vaste stof zal doordringen.

Daarvoor is de wereld geschapen (als geestelijke leerschool).

Op de wijze die hier is beschreven, zullen wonderlijke omvormingen geschieden (zelfverwerkelijking en hereniging).

Daarom word ik Hermes Trismegistus genoemd, omdat ik de drie delen van de filosofie van de gehele wereld bezit.

Dit is wat ik te zeggen had over de werking van de Zon.

(‘hellenisme’, van ‘hellas’ → ‘helios’: zon, inzicht, geest)

Samenvatting:

- je bent in wezen een menselijke **geest**
- die door **omvorming** uit de Ene is voortgekomen
- waardoor je beschikt over geestelijke **vermogens**
- maar in dit lichaam **onwetend** bent geworden

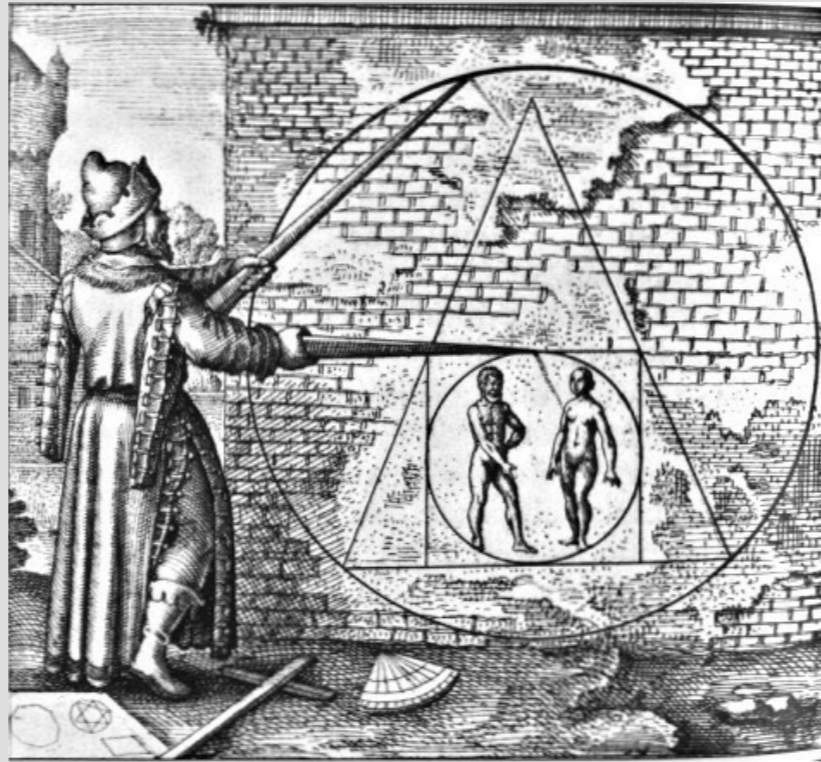
- je doorloopt dit bestaan als een **leerschool**
- om zélf je zelfstandigheid te **verwerkelijken** (het Grote Werk)
- door omvorming middels je geestelijke **vermogens**
- om je zodoende weer met de hemel te **herenigen**

Geestkunde:

je bent in wezen de menselijke geest
die met behulp van zijn geestelijke vermogens
een geestelijke ontwikkeling doormaakt
naar hereniging met de goddelijke algeest

De mens wordt onwetend doordat de geest, het levende zich hier moet verbinden met het lichaam, het niet-levende, waardoor de geest zichzelf niet meer kan zijn en onbewust wordt van zichzelf: de geestestoestand van onbewuste vereenzelving met de aarde en het lichaam.

3. Filisofische en religieuze overeenkomsten met het gedachtengoed van Hermes Trismegistos

Hermes trismegistos laat hier zien dat de sfeer van de aarde, waarin de mens verblijft, overeenkomt met de kosmos, de buitenste cirkel. Maar de afbeelding is op een afgebrokkelde muur aangebracht, wat laat zien dat deze stoffelijke schepping gebrekkig is, gevaarlijk en uit kan lopen op ongeluk.

De meetkundige figuren cirkel, driehoek en vierkant zijn met opzet zo getekend, dat de driehoek de cirkel niet raakt, terwijl de verhouding wel degelijk zo kan worden getekend, dat dat wel het geval is.

De getekende onvolmaaktheid wijst op de kans, op de aanwezigheid van toeval, dat gebeurtenissen verkeerd aflopen.

Overeenkomsten met 'Zo boven, zo beneden' in Indiase filosofie

Tsjandogya oepanisjad

3.14.4 Die Atman (de menselijke geest, beneden) van Mij in het hart is Brahman (de goddelijke algeest, boven).

6.8.7 Dat, wat dat ijle is, dat is de Geest van de gehele wereld (Brahman). Dat is de werkelijkheid, dat is de Atman (de menselijke geest). **Dat zijt gij** (Sanskriet: 'tat twam asi'), oh Sjewetaketoe (de geestelijke leerling).

('Dat zijt gij' is de kern van het Hindoeïsme)

Bhagavad gita

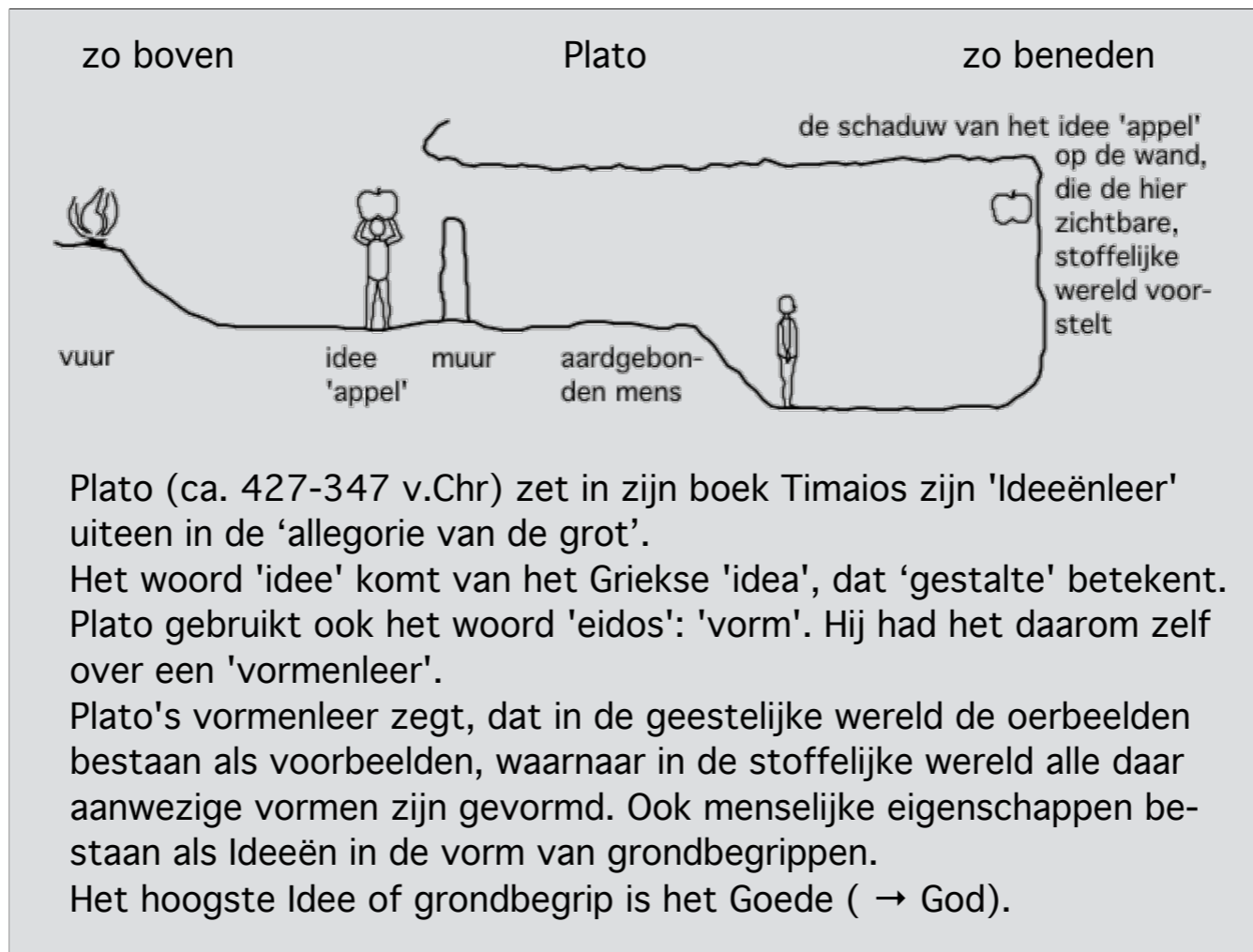
6:30 Hij, die Mij ziet in alles en alles ziet in Mij, hem zal Ik nooit verliezen en hij zal Mij nooit verliezen.

13:16 Ongedeeld in de schepselen (de algeest blijft één) en toch in elk afzonderlijk gezeten (door verdichting als de algeestvonk).

Atman van at: ademen

Brahman van brh: gezwollene, de stralende

oepa-nisjad: neerzitten bij de meester, de goeroe: verdrijver van duisternis

De overeenkomst met Plato's Ideeënleer

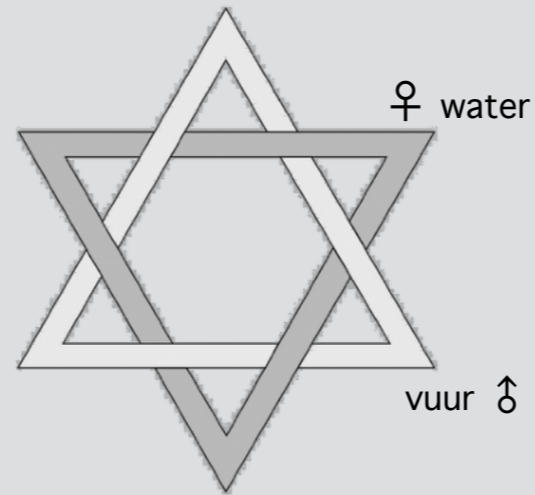
Plato (Grieks 'platoon': de 'brede', de filosoof met brede schouders of een breed inzicht) zet in Timaios (hij is een pythagoreeër) zijn 'Ideeënleer' uiteen. Het woord 'idee' komt van het Griekse 'idea', dat 'gestalte' of 'aanblik' betekent. Plato gebruikt ook wel het woord 'eidos': 'vorm'. Hij had het zelf daarom over een 'vormenleer'.

Plato's vormenleer zegt, dat in de geestelijke wereld de oerbeelden bestaan als voorbeelden, waarnaar in de stoffelijke wereld alle daar aanwezige vormen zijn gevormd. Ook menselijke eigenschappen bestaan als Ideeën in de vorm van grondbegrippen; het hoogste Idee of grondbegrip is het Goede.

Latere platonisten noemen het Idee van het Goede: God. Doordat zij ervan uitgaan dat de oerbeelden als denkbeelden of gedachten in de goddelijke geest (de algeest) bestaan doordat zij door God zijn gedacht, kreeg het Griekse woord 'idea' later ook nog de betekenis 'denkbeeld', 'gedachte'.

Het hexagram

Dit verbeeldt de verbondenheid van boven en beneden, de eenheid van tegendelen; het komt in veel culturen voor.

Bekend geworden door: het 'zegel van Salomo' of 'Davidster'
De Tenach: Gods leiding (boven) van het joodse volk (beneden)
Hermetisme: dit is het belangrijkste zinnebeeld van het Al

'Zo boven, zo beneden' en het hexagram

Het zinnebeeld dat met de spreuk 'Zo boven, zo beneden' samenhangt, is het hexagram, de zespuntige sterveelhoek. Het is een zinnebeeld voor de eenheid van wat zich als een tweeheid voordoet: de eenheid der tegendelen.

In die zin is het ook een weergave van: 'Zo boven, zo beneden'; het verbeeldt de eenheid van wat boven en wat beneden is, het geestelijke en stoffelijke.

In de alchemie stond de rechtopstaande gelijkzijdige driehoek voor mannelijkheid en vuur (omhoogstijgend), de omgekeerde driehoek voor vrouwelijkheid en water (neerstromend), en hun innige verstrengeling. Het hexagram gold daar als 'het belangrijkste teken van het hele universum'.

Pas in de tijd van de koningen Salomo en David werd het met Israël vereenzelvigd als het Salomonszegel of de Davidster.

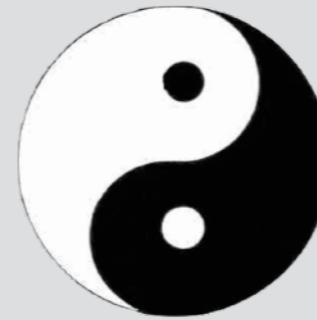
Tantra yoga

Alchemie

Hartchakra

Tai Tji (jang en jin)

Het is het teken van de hereniging, dat in de Indiase literatuur (Tantra yoga) bekend staat als de Shri Yantra, de volledige doordringing van elkaar van de beide geslachten. Het hexagram komt in allerlei culturen over de hele wereld voor (ook in Peru). In de I Tjing komt het overeen met de eenheid van jin en jang.

De Bijbel en 'Zo boven, zo beneden'

Genesis 1:26-27. En God zei: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, ...

En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

Psalmen 19:2. De hemelen vertellen Gods eer en het uitspansel verkondigt het werk van zijn handen; ...

Wijsheid 13:5. Uit de grootheid en de schoonheid van de schepselen wordt men door vergelijking hun Schepper gewaar.

Romeinen 1:20. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sinds de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, ...

In de Tenach worden voor God de Hebreeuwse woorden Elohim of Jahweh gebruikt (bij de vertaling van de Hebreeuwse Tenach naar de Griekse Septuagint zijn beide woorden vervangen door 'adonai': 'heer'(!))

Elohim is een samengesteld woord, het bestaat uit 'el': god, 'eloh': godin en de mannelijke meervoudsvorm van 'elim': het achtervoegsel 'im'.

Deze samenstelling betekent: het woord 'eloh' moet als de meervoudige samenstelling van 'el' en 'eloh' worden gezien.

Er staat daarom: de mannelijke en vrouwelijke God.

Jahweh had een echtgenote: Asherah (Ashrata, Shechinah)

Daarom: De 'heer' dat kan niet meer! Die aanduiding leidt tot afstandelijkheid, tot 'de vreze des Heren', terwijl de mens een godenkind is, dat weliswaar nog onderweg is en waardoor het nog niet is wat het zou kunnen zijn.

Johannes hoofdstukken 13 - 17, Het laatste Avondmaal
Zo boven, zo beneden, zo beneden, zo boven:

Jezus:

- Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij. (Joh. 14:10)
- Ik ben in mijn Vader en jullie in Mij en Ik in jullie. (Joh. 14:20)
- Zoals de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik jullie liefgehad. (Joh. 15:9) (m.a.w. de Vader verhoudt zich tot Jezus als Jezus zich verhoudt tot de mens; samen vormen zij een eenheid)

- Dat zij één zijn zoals Wij. (Joh. 17:21)
- Ik in hen en U in Mij, zodat zij volmaakt zijn tot een. (Joh. 17:23)
- Opdat de liefde, waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen zal zijn en Ik in hen. (Joh. 17:26)

(een verstrengeling van boven en beneden)

tekst

Theosofie

H.P. Blavatsky - Geheime Leer, Deel I, Samenvatting (p. 301):

(6.) Het Heelal wordt van binnen naar buiten bestuurd en geleid. Zoals boven, zo is het ook beneden, zoals in de hemel, zo ook op aarde; en de mens - de microkosmos en het verkleinde evenbeeld van de macrokosmos - is de levende getuige van deze universele wet en van haar manier van werken.

tekst

aham pfunditatem expositionis libro:
ut p̄dya sentent. uiribusq; receptis. de
egritudine me erigens uix opul stud
decem annis consummans ad finem
p̄dya. In diebus autem HERICI
moguntini archiepi ⁊ Conradi roma
nouum regis ⁊ Gimonis abbatis in
monte beati d̄ysipodi pontificis.
sub papa Evgemo he uisiones ⁊ uerba
facta sunt. Et dixi ⁊ scripsi hec n̄ secundū
aduentione cordis mei aut ullius ho
minis. sed ut ea in celestib; uidi. audiui
⁊ p̄cepi. p̄secra misteria d̄i. Et iterum
audiui uocem de celo michi dicentem.
Clama ⁊ scribe sic.

Incipiunt capitula libri scivias
sio p̄t̄is ho op̄t̄is
Capitula p̄nc̄ uisionis p̄nc̄ p̄nc̄.
1. De fortitudine ⁊ stabilitate eternitatis
regni dei.
ii. De timore domini.
iii. De his qui paupes sp̄i sunt.
iiii. Quod uirtutes a d̄o ueniunt. timores d̄i
⁊ paupes sp̄i custodiunt.
v. Quod agnitioni d̄i abscondi n̄ possunt
studia actuum hominum.
vi. Salomon de eadem re.
Scivias T 2/I, 1

‘De weg der gerechtigheid
voert tot de ware aanschou
wing.’

de vleugels van Gods macht
(zilver-blauw: licht, wijsheid)

God (goud-rood: vuur, liefde)

Gods ingevingen aan Hildegard

zeven heuvels, ijzerkleur: het
willen, handelen van de mens
tien x twee hoofden, ijverig
en lauw: de vrije keuze
tien: volmaaktheid
geesten die de weg omhoog
gaan
Hildegard

sterren: de gelovigen
blauw: inzicht, geloof

deugd ‘Vreze des Heren’
(hoogachting Gods), be
gin van de weg omhoog

De doordringende Stem sprak: “Gebrekkige mens, stof van aardse stof, as van as, roep en spreek er over, hoe men in de verlossing welke alles herstelt, binnengaat. Stort jezelf uit als een overmatig rijke bron en doe deze van geheimen zwangere leer uitstromen, opdat door deze watervloed de priesters opgeschrikt worden die hun plicht verzaken en die ook nog vanwege de zonde van Eva jou als vrouw minderwaardig vinden. Wat je nu hoort en ziet, ontvang je niet door een mens, maar door de vreeswekkende hemelse Rechter wordt je dit van bovenaf gegeven, waar dit sterke licht steeds weer onder de voeten van de Lichtende die zetelt op de troon, in volle klaarheid opvlamt. Verkondig wat je nu geleerd hebt, hoe God die Zijn schepping met macht en goedheid regeert al degenen die Hem vrezen en Hem deemoedig dienen, overstroomt met hemelse verlichting en hen zo, als zij volharden op de weg der gerechtigheid (zelfverwerkelijking), voert tot de vreugde van de ware aanschouwing” (hereniging).

(Jacob Boehme: De enige weg naar God is een nieuw gemoed)

Zij ziet een hoge berg met de kleur van ijzer. Deze kleur wordt een van de kernbegrippen in heel de miniaturenserie. Hier is ijzer weergegeven met de kleur grijs, maar later zal dit bladzilver zijn (grijs - zilver - blauw = wijsheid).

Die ijzerkleurige berg is door zwarte lijnen in zeven heuvels verdeeld. Is de berg Sinai niet de troon van God? Trouwens in alle religies - tot in die der alleroudste tijden toe - heeft de mens de Godheid boven op de bergen gezocht (de berg Meru). Zo ook hier: God gebruikt de berg als Zijn zetel en Hij verschijnt volledig in een gouden kleur, die nog sprekender gemaakt is door de rode lijnen (goud - rood = liefde) die licht en vuur suggereren.

Nu zegt de Stem, dat God diegenen met Zijn hemels licht overstroomt, die Hem vrezen ('vrezen', Oud Nederlands 'hoogachten') en deemoedig dienen. Twee zielshoudingen (zelfverwerkelijking) welke bij de gelovige moeten samengaan, wil God met hem in contact treden (hereniging).

De psalmist zegt immers van deze deugd: de Vreze des Heren is het begin van alle Wijsheid (ps. 110). We zullen in een der laatste visioenen van Scivias de grote betekenis van deze deugd ontdekken, doordat zij daar bij de gaven van de H. Geest behandeld wordt, omdat de Mensenzoon haar als garantie van Zijn zending aangehaald heeft (Luc. 4,18 - Is. 61,1-2). Hier is deze deugd voorgesteld als een mensengeduld die geheel overdekt is met een gekleurde tule, waarop aan alle kanten open ogen geborduurd zijn. Daardoor is haar waakzaamheid tegen het kwaad en haar streven naar het goede duidelijk aangegeven (ogen: waarnemen en vervolgens overdenken, doorvoelen en besluiten).

De tekst van Scivias zegt: Allen die God vrezen, worden door Gods genade verlicht om hun goede werken te kunnen verrichten. Maar de mystieke begenadiging, rechtstreeks komend uit Gods licht, is alleen voor hen die dit geschenken krijgen als een charismatische gave ten bate van heel de Kerk.

In de berg, of beter in de zeven heuvels ziet men tien maal twee hoofden in een venster afgebeeld, en bij goed toezien bemerkt men, dat het ene hoofd twee rode koontjes heeft en het andere bleek is. Dit moet laten zien, dat er zielen zijn, die gezond zijn en volharden op de weg der gerechtigheid en weer anderen die lauw en slap zijn (de innerlijke tweestrijd in de mens zelf op ieder der zeven stappen van de geestelijke ontwikkeling). Ja, zegt de verklaring van Hildegardis, Gods kennis kent de waarde van iedere ziel. En juist het mysterie van de vrije wil (de vrije keuze, waardoor de tweestrijd ontstaat) van ieder mens speelt een belangrijke rol in heel het betoog van het boek Scivias.

De vleugels zijn de 'grote vleugelen', de tot ontwikkeling gekomen geestelijke vermogens, waardoor de mens zich in de geestelijke wereld kan bewegen. Zij overschrijden het kader van de tekening, wat aangeeft dat zij tot de eeuwige oneindigheid behoren.

Vader Abraham besteigt met Izaak de berg Moria.

Mozes gaat de berg Sinai (Horeb, chereb=zwaard, onderscheid) op om God te aanschouwen en de berg Nebo om het beloofde land te zien.

Jezus moet de berg Golgotha beklimmen met het kruis.

Swedenborg: De engelen wonen op bergen van aarde (heuvels) in paradijzen, parken. Hoe hoger op de berg, hoe geestelijker de engelen. In India de berg Meru.

Spanningsreeks der metalen: ijzer, lood, tin, zink, koper, kwik, zilver, goud.

IJzer oxideert het makkelijkst, goud niet

De ‘stem van het levende licht’ die haar toespreekt, zegt:
“Hildegardis, roep, ja schreeuw het uit, het wezenlijke dat je in één lichtflits, in één mystieke ervaring hebt mogen beleven.
Ik, God, zet je daartoe aan.

Immers, zij die eigenlijk het evangelie als de blijde boodschap moesten verkondigen, laten door zelfzucht verstek gaan.”

“God, die alles heeft geschapen en regeert, zal degenen die Hem in ootmoed dienen met hemels licht doorstralen om hen die ermee instemmen tot ware aanschouwing te voeren.”

“Dit zijn de wegen des Heren. Wie instemt met God zal nooit uit het hemelse evenwicht worden losgerukt, wees dus niet bang.

Immers, **in de geschapen, zichtbare dingen openbaart God de onzichtbare geestelijke dingen.**”

Hildegardis, roep, ja schreeuw het uit, het wezenlijke dat je in één lichtflits, in één mystieke ervaring hebt mogen beleven. Ik, God, zet je daartoe aan. Immers, zij die eigenlijk de blijde boodschap, het evangelie moesten verkondigen, laten door zelfzucht verstek gaan.

De boodschap is: God die alles geschapen heeft en regeert, zal degenen die Hem in ootmoed dienen (zelfverwerkelijking), met hemels licht doorstralen om hen die er mee instemmen tot ware aanschouwing te voeren (hereniging). Dit zijn de wegen des Heren (Scientia vias Dei). Wie instemt met God zal nooit uit het hemelse evenwicht losgerukt worden, wees dus niet bang. Immers, in de geschapen, zichtbare dingen openbaart God de onzichtbare geestelijke dingen.

De grootste openbaring is, dat de tweede Persoon van de H. Drieëenheid voor ons zichtbaar is geworden door de Menswording uit de Maagd Maria. Omdat eens Adam en na hem ieder mens in schuld verstrikt is geraakt (de onbewuste vereenzelviging), wil Gods Woord zelf, door ook mens te worden, ons hulp bieden en ons terugvoeren op de wegen des Heren (zelfverwerkelijking en hereniging). Vóór de Menswording hield God het uitverkoren volk wel de wet voor; maar deze was te zwaar voor hen. Christus heeft die gestrengheid in de mildheid der genade veranderd en zelfde zó de mens die door de wet gewond was geraakt.

4. (Geestes-)Wetenschappelijke overeenkomsten met Hermes Trismegistos

De Magiër van de Tarot

gebaar:

Zo boven, zo beneden

op de tafel:

pentagram - waarnemen

zwaard - denken

beker - voelen

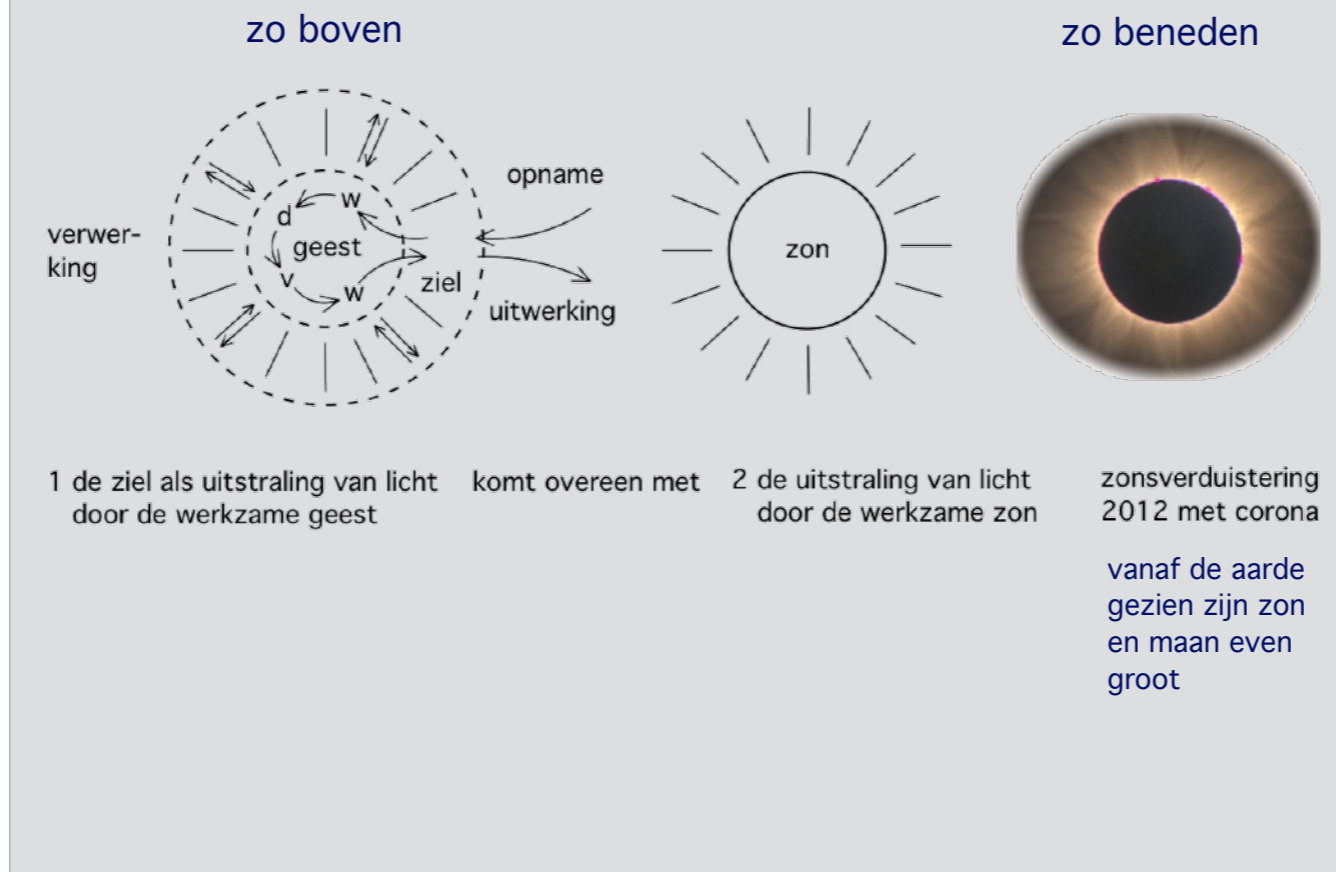
staf - willen

lelie: mannelijke bloem, uitgekeerd

roos: vrouwelijke bloem, ingekeerd

Door de werkzaamheid van de vermogens, die door verdichting rechtstreeks uit de goddelijke algeest afkomstig zijn, herkennen we onmiddellijk goddelijke eigenschappen.

De zon, uitbeelding van de werkzame geest

'Zo boven, zo beneden' en de uitstraling van de geest en die van de zon

Als de menselijke geest als bolvormige wolk van licht en warmte in zichzelf werkzaam wordt met zijn geestelijke vermogens, dan straalt die geest een lichtkrans om zich heen uit: de ziel of 'aura' (Latijn: 'uitstraling'). De ziel is zevenvoudig door de eigenschappen van de geest, de vermogens: het waarnemen van de dingen, het overdenken en doorvoelen ervan, en er vervolgens iets mee willen doen; deze werkzaamheid kan de geest naar buiten keren door de uitgekeerde instelling en naar binnen door de ingekeerde instelling; bovendien is er de geest zelf als zevende die de eenheid en samenhang van de zes vermogens bewaart.

In de ziel die bij het waarnemen (w) hoort, wordt kennis bewaard, in die van het denken (d) de gedachten ('geheugen' betekent oorspronkelijk: geheel van gedachten), in die van het voelen (v) de ervaringen met een gevoelslading en in die van het willen (w) de wilsbesluiten. Met de inhouden van zijn eigen ziel staat de geest voortdurend in verbinding, er is sprake van een wisselwerking tussen geest en ziel.

Eenzelfde uitstraling is er op de zon, zichtbaar tijdens een zonsverduistering: de corona (Latijn: 'kroon'); maar ook massa in de vorm van waterstofgas wordt voortdurend langs magnetische krachtlijnen door de zon uitgestoten, die vervolgens weer in de zon terugvalt. De uitstraling van de mens werd in vroeger tijden, toen wij nog min of meer helderziende waren, ook gezien bij hen die geestelijk krachtig en werkzaam waren: koningen en priesters in de vorm van hun ziel (het gewone volk had die uitstraling veel minder). Dit is de oorzaak van het verschijnsel dat veel koningen 'Zoon van de Zon' werden genoemd, zoals de Egyptische farao's en de Inca-koningen, en een kroon ('corona') droegen als teken van hun waardigheid. Daarmee overeenkomend draagt de paus een tiara en de bisschoppen een mijter (een vissenbek, duidend op het Vissentijdperk, dat we nu gaan verlaten)

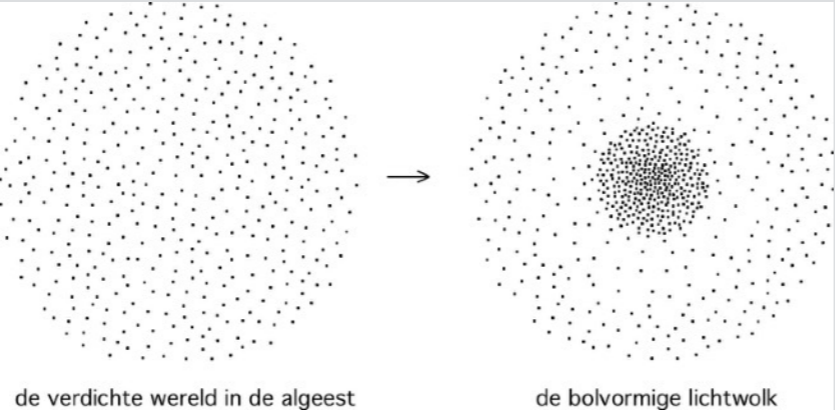
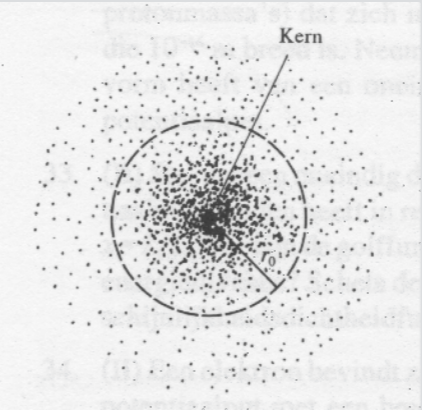

De ziel als uitstraling van de
werkzame geest

Er zijn zeven uitstralingen;
een aantal daarvan heeft al
de vorm van de menselijke
gestalte gekregen.

bron: Barbara Brennan
Licht op de aura

Ook het lichaam op de aarde (beneden) is een uitbeelding van de geestgedaante in de geestelijke wereld (boven).

kwantummechanica en	zo boven	zo beneden
menselijke geest: algeestverdichting tot algeestvonk: bolvormige wolk		elektron: verdichting uit het elektronveld: wolk
		
de verdichte wereld in de algeest	de bolvormige lichtwolk	
de menselijke geest is een verdichting van de goddelijke algeest: wolkvormig		elektron: 'golf/deeltje dualiteit' - s1 orbitaal
ieder deeltje is een verdichting in het veld van dat deeltje en is daardoor verbonden met de oneindigheid		Schrödinger vergelijking; elektron: statistische kans het op een bepaalde plaats aan te treffen

Hoe de geest zich in de stof uitdrukt.

1. Aan mij werd getoond dat de menselijke geest een bolvormige wolk van geestelijk licht en geestelijke warmte is, die beide in een vormbare en zelfvormende toestand kunnen verkeren. Met die eigenschappen hangen de geestelijke vermogens samen: waarnemen, denken, voelen en willen. Waarnemen is vormbaar licht, denken zelfvormend licht, voelen vormbare warmte, willen zelfvormende warmte.
2. Als de vermogens binnen de bolvormige wolk werkzaam worden, stralen zij een licht om de geest uit, waarin de voortbrengselen van de vermogens (kennis, gedachten, gevoelens en wilsbesluiten) worden bewaard (het geestelijke geheugen). Deze uitstraling om de geest heen is de ziel (van Gotisch 'salida': woonruimte, zaal; m.a.w. de geest woont in zijn eigen uitstraling, de ziel).
3. Deze uitstraling is in de loop van de miljoenen jaren durende ontwikkeling gevormd naar de éigenschappen van de vermogens (zie het boek Geestkunde, hoofdstuk 4), de 'geestgedaante', de menselijke gestalte. Deze geestgedaante is het geestelijke oerbeeld, het 'idee', waarnaar in de stoffelijke wereld het menselijke lichaam is gevormd.
4. Nadat ik als geestvonk in de vorm van een bolvormige wolk door verdichting uit de algeest was gevormd, werd ik als geest door een innige liefde vanuit de algeest doorstroomd (zie Geestkunde, hoofdstuk 2). Door die doordringing met liefde kwam ik, de geest als de bolvormige wolk, tot leven. Op dat ogenblik zag ik niet alleen Plato's Idee als vorm van de geest, de bolvormige wolk, maar ervoer ik ook Gods liefde als Plato's 'grondbegrip' van het Goede.
De liefde die je op aarde kunt ervaren, is een flauwe afspiegeling van Gods liefde in de geestelijke wereld.
5. Mijn eigen geestelijke ervaringen, die ik in geestkunde heb uitgewerkt,
- zijn een bevestiging van de Ideeënleer van Plato (Athene, 427-347 v.Chr.)

- en van de uitspraak van Hermes Trismegistos (Alexandrië, 2e-3e eeuw): 'Zo boven, zo beneden'.

De Schrödingervergelijking

In overeenstemming met de eenvoudigste vorm van de menselijke geest, de bolvorm, is ook de eerst mogelijke orbitaal van een elektron rondom een atoomkern - de s1 orbitaal - bolvormig.

(Orbitalen zijn de bijzondere vormen die de 'baan' van een elektron in een atoom kan aannemen. In het atoommodel van Bohr bevond een elektron zich in een baan in een schil rondom de kern. In de kwantummechanica wordt de plaats van een elektron in een atoom echter juister beschreven door de golffunctie ψ van een elektron. Deze golffunctie, die ook de 'orbitaal' wordt genoemd, geeft de kansverdeling weer om het elektron op een bepaalde plaats rondom de kern aan te treffen. De orbitaal wordt gevormd door de plaatsen die samen een kans van 90% geven om het elektron er aan te treffen.)

Na de eerste bolvormige orbitaal hebben de orbitalen van de volgende elektronen in de reeks van elementen die voorkomen in het Periodiek Systeem, weer andere vormen (als het ware de 'geestgedaante' van het atoom). Deze vormen bepalen de eigenschappen van de elementen.

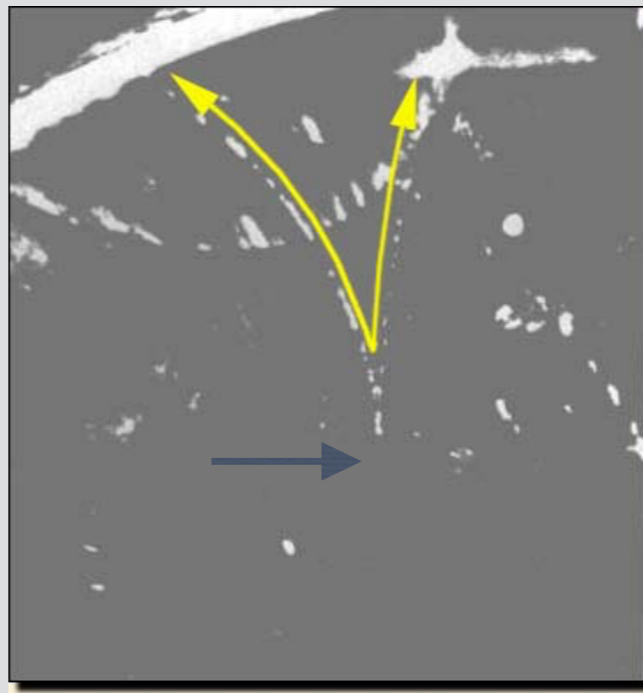
De Oostenrijkse natuurkundige Schrödinger stelde de wiskundige formule op waarmee deze orbitalen (de golffuncties) van de elektronen rondom de kern, kunnen worden berekend.

De Schrödingervergelijking, de basisvergelijking van de kwantumfysica, heeft als eerste uitkomst een bolvormige wolk van licht en warmte. Dat betekent dat de menselijke geest het voorbeeld is waarnaar de stof is gevormd!

Ook hier geldt het 'Zo boven, zo beneden': de s1 orbitaal is gevormd in overeenstemming met de oervorm van de menselijke geest: de bolvorm.

$$E = m c^2$$

fotonen in
een bellenvat

2 deeltjes
met massa
foton
massaloos

Einsteins relativiteitstheorie: $E = m c^2$
de betrekking tussen energie en massa
 $E = m c^2 \rightarrow$ straling \sim stof \rightarrow hemel \sim aarde
Einstein: zo energie - zo materie!

Einsteins speciale relativiteitstheorie: $E = m c^2$

Volgens de speciale relativiteitstheorie (1905) van Albert Einstein zijn energie en massa verschillende uitdrukkingen van één en dezelfde oorzaak ('relativiteit' is 'betrekkelijkheid': de wijze waarop twee zaken op elkaar zijn betrokken). Het innige verband dat Einstein ontdekte tussen energie en massa, werd door hem uitgedrukt in de formule $E = m c^2$. De energie wordt aangeduid door E, de massa door m en c^2 is het kwadraat van de lichtsnelheid. De formule is getest en de waarde ervan is bewezen.

Energie en massa - en daarmee licht en materie - zijn gelijkwaardig. Licht blijkt een energietoestand te zijn die trilt in een bepaalde frequentie en in een bepaalde vorm. Deze vorm is het foton als een 'energiepakketje'. Fotonen kunnen worden ingekapseld en worden zo omgevormd in de vorm van waarneembare deeltjes met massa, die zich gedragen als materie. Zo wordt het begrijpelijk dat uit licht een stoffelijke schepping kan worden gevormd. Vanuit de mens gezien is materie een verdichte vorm van licht.

Met andere woorden, Albert Einstein schreef een formule: $E = m c^2$ (zo energie, zo materie, maar in een andere vorm) die een natuurkundige weergave is van de aloude uitspraak van Hermes Trismegistos: 'Zo boven, zo beneden'.

'Zo boven, zo beneden' $\rightarrow E = m c^2 \rightarrow$ straling \sim stof \rightarrow hemel \sim aarde

Dit is de eerste foto ooit die laat zien dat energie in massa kan worden omgezet.

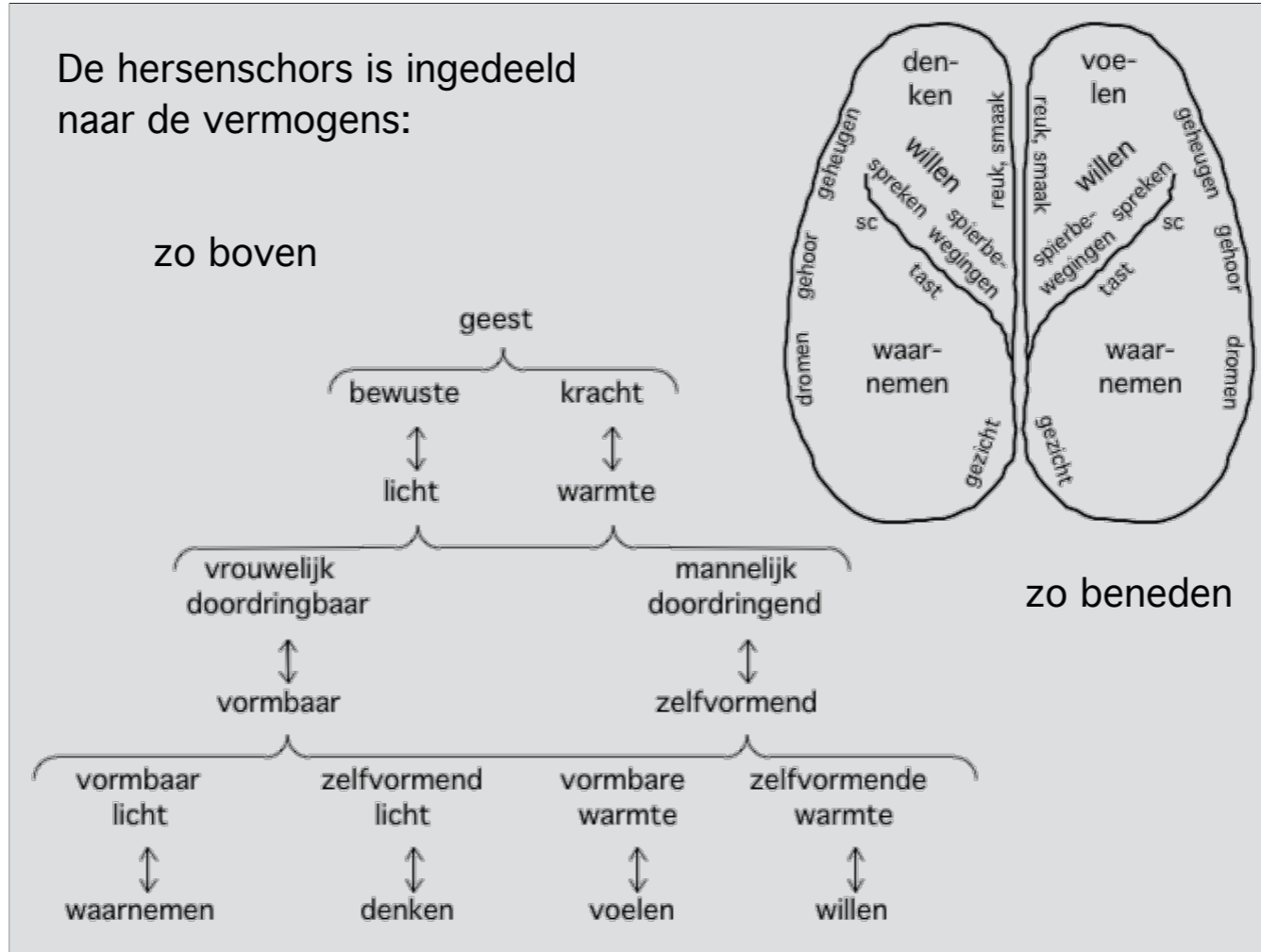
Een foton, een lichtkwantum, dat een bepaalde hoeveelheid energie vertegenwoordigt, wordt hier omgezet in massa, in twee stoffelijke deeltjes materie. Door de annihilatie (vernietiging) door botsing van het licht'deeltje' dat onzichtbaar van beneden komt,

worden twee massadeeltjes gevormd, die door de invloed van een magnetisch veld uit elkaar worden getrokken (de gele pijlen). Hun baan wordt zichtbaar door de condensatie van waterdamp in een nevelkamer of bellenvat.

De foto werd gemaakt door Irène en Frédéric Joliot-Curie in 1933 in Parijs.

Bij kernfusie (zoals op de zon) gebeurt het tegenovergestelde: daarbij wordt massa omgezet in energie, in de vorm van licht en warmte.

De hersenschors is ingedeeld naar de vermogens:

De hersenen vormen een massa van 80-100 miljoen zenuwcellen (neuronen), die onderling met duizenden dendrieten en axonen, uitlopers, zijn verbonden. Het enige wat zij doen, is het optellen of aftrekken van zenuwprikkels (actiepotentialen), tot in de cel een bepaalde spanning is bereikt, waarna zij de prikkel al dan niet doorsturen.

Wat neurofysiologen met hun apparaten in de hersenen meten, is de inwerking van de menselijke geest en de werkzaamheid van de hersencellen, die de geest daar met zijn vermogens opwekt.

De hersenen zijn een 'organum', een orgaan, Latijn voor werktuig. Zij zijn het werktuig waar doorheen de geest zich in deze wereld kan uitdrukken.

Er is vastgesteld dat tijdens het ontwaken de eerste werkzaamheid in de hersenen is te meten in de frontale lobben en dat is ook de plaats waar de geest zich met de hersenen verbindt. Van daaruit worden dan de overige delen tot werkzaamheid aangezet.

De geestgedaante en de zenuwcel (het neuron)

Als de menselijke geest binnen zichzelf als de bolvormige wolk van licht en warmte werkzaam wordt met zijn geestelijke vermogens - het waarnemen, denken, voelen en willen - dan straalt de geest om zich heen de ziel uit. Ieder van de vermogens heeft een eigen aandeel daarin, waardoor er zeven uitstralingen zijn, die met elkaar samenhangen. In die uitstralingen worden de voorbrengselen van de geestelijke werkzaamheid bewaard: in de uitstraling van het waarnemen ervaringen en kennis, in die van het denken gedachten, in die van het voelen persoonlijke ervaringen met een gevoelslading en in die van het willen de beelden van wilsbesluiten.

In de loop van de miljoenen jaren durende ontwikkeling die de menselijke geest heeft meegemaakt, hebben ook de eigenschappen van de vermogens op de ziel als uitstraling van de geest ingewerkt en er vorm aan gegeven.

Het waarnemen is het opnemende vermogen, wat tot uitdrukking is gekomen in de vorm van het hoofd, waar niet alleen veel zintuiglijke gewaarwordingen worden opgenomen, maar ook voedsel, vocht en lucht. Het denken, een ontledende (verstand) en weer samenvoegende, redenerende werkzaamheid, is tot uitdrukking gekomen in de organen van de buikholte, onder het middenrif. Al die organen hebben een ontledende en weer samenvoegende werking, zoals de darmen, de lever en de nieren, wat overeenkomt met de ontledende (van het verstand) en weer samenvoegende werkzaamheid (van de rede).

Het voelen is tot uitdrukking gekomen in het hart en de bloedsomloop (die nauw samenhangt met de longen) in de borstkas. Het hart en de bloedsomloop verzorgen met toewijding en onvoorwaardelijk alle cellen van het lichaam, wat een eigenschap is van het voelen.

Het willen tenslotte als het vermogen waardoor de geest kan handelen en ondernemen, is tot uiting gekomen in de ledematen, waardoor de geest vorm kan geven aan de redelijke en zedelijke wilsbesluiten door handelingen en uitspraken.

Ook deze verhouding is een uitdrukking van 'Zo boven, zo beneden'.

De zenuwcel is vergeleken met andere lichaamcellen een heel bijzondere vanwege zijn bouw en de elektrobiochemische verschijnselen die zich in en om het membraan van de cel afspelen bij de prikkelgeleiding. De cel is opgebouwd uit een cellichaam met aan de ene kant de vele dendrieten, die prikkels naar de cel toevoeren en aan de andere kant het ene axon (of neuriet) dat prikkels doorzendt naar bijvoorbeeld de spieren, een orgaan of een hormoonklier.

De dendrieten zijn de kant van de zenuwcel waar prikkels worden opgenomen, wat met het waarnemen overeenkomt. Op het membraan van het cellichaam worden vervolgens alle binnenkomende prikkels opgeteld of afgetrokken. Er komen namelijk bevorderende en remmende prikkels binnen en de zenuwcel werkt als een rekenmachine. Het cellichaam verwerkt alle prikkels, wat met de werkzaamheid van het denken en voelen overeenkomt. Als aan het begin van het axon een bepaalde drempelwaarde is bereikt, zendt de cel tenslotte over het axon een prikkel naar een doelorgaan, dat in werking wordt gezet of wordt geremd. Dit komt met het willen overeen.

Een werkzame zenuwcel die prikkels doorgeeft, vertoont in en op het membraan een elektrobiochemische toestandsverandering, een zogenaamde 'actiepotentiaal'. Daarbij stromen natriumionen door natriumionkanaaltjes naar binnen en kaliumionen door kaliumionkanaaltjes naar buiten, waardoor een zogenaamde 'depolarisatie' van het membraan optreedt. Enige milliseconden later worden de natriumionen weer naar buiten gepompt door een enzym (een biochemisch actief eiwit, Na-K-ATPase) en de kaliumionen weer naar binnen, waardoor de oorspronkelijk bestaande 'rustpotentiaal' weer wordt hersteld.

De natriumionkanaaltjes beschikken over een sensor, die gevoelig is voor veranderingen van de natriumionconcentratie in de omgeving. Daardoor geven de natriumionkanaaltjes een eenmaal opgewekte toestandverandering aan elkaar door. De prikkel begint in de dendrieten en wordt doorgegeven naar het cellichaam, en van daar naar het einde van het axon. Uiteindelijk komen de meeste prikkels aan in het centrale zenuwstelsel, in het bijzonder in de hersenschors; daar kan, door de ziel heen, de geest zich er bewust van worden.

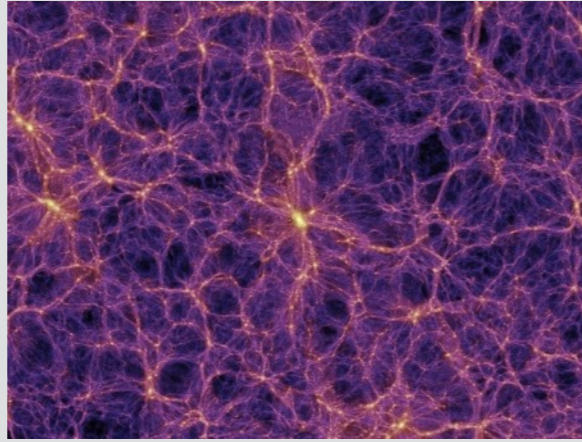
Tijdens de depolarisatie stromen er elektrische ladingen (van de natrium- en kaliumionen) door de kanaaltjes. Dit is de plaats waar in de cel een elektrische stroom optreedt. Deze stroom van elektrische ladingen is de oorzaak van een magneetveldje dat om de zenuwcel heen naar buiten toe uitstraalt. De werkzame zenuwcel heeft dezelfde kenmerken als de werkzame menselijke geest die om zich heen de ziel uitstraalt, waarin de kenmerken van de vermogens tot uitdrukking zijn gekomen.

Ook hier verschijnt een 'Zo boven, zo beneden' bij de werkzame geest en de zenuwcel. De zenuwcel met zijn magneetveldje is een stoffelijke weergave van de menselijke geest die de geestgedaante uitstraalt. Door middel van hun beider uitstralingen, die zich met elkaar kunnen vermengen en met elkaar kunnen meetrillen, is de wisselwerking tussen geest en stof mogelijk.

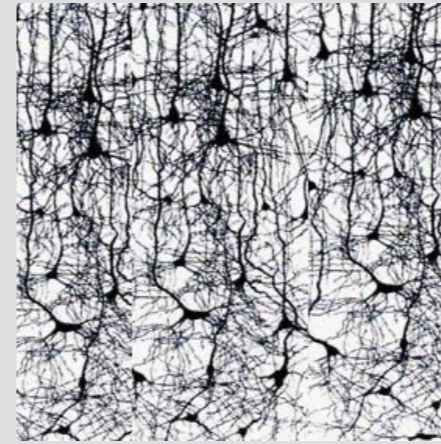
Zie hiervoor ook het artikel bij de tijdschriftartikelen: De wisselwerking tussen geest en hersenen.

Zo boven,

zo beneden

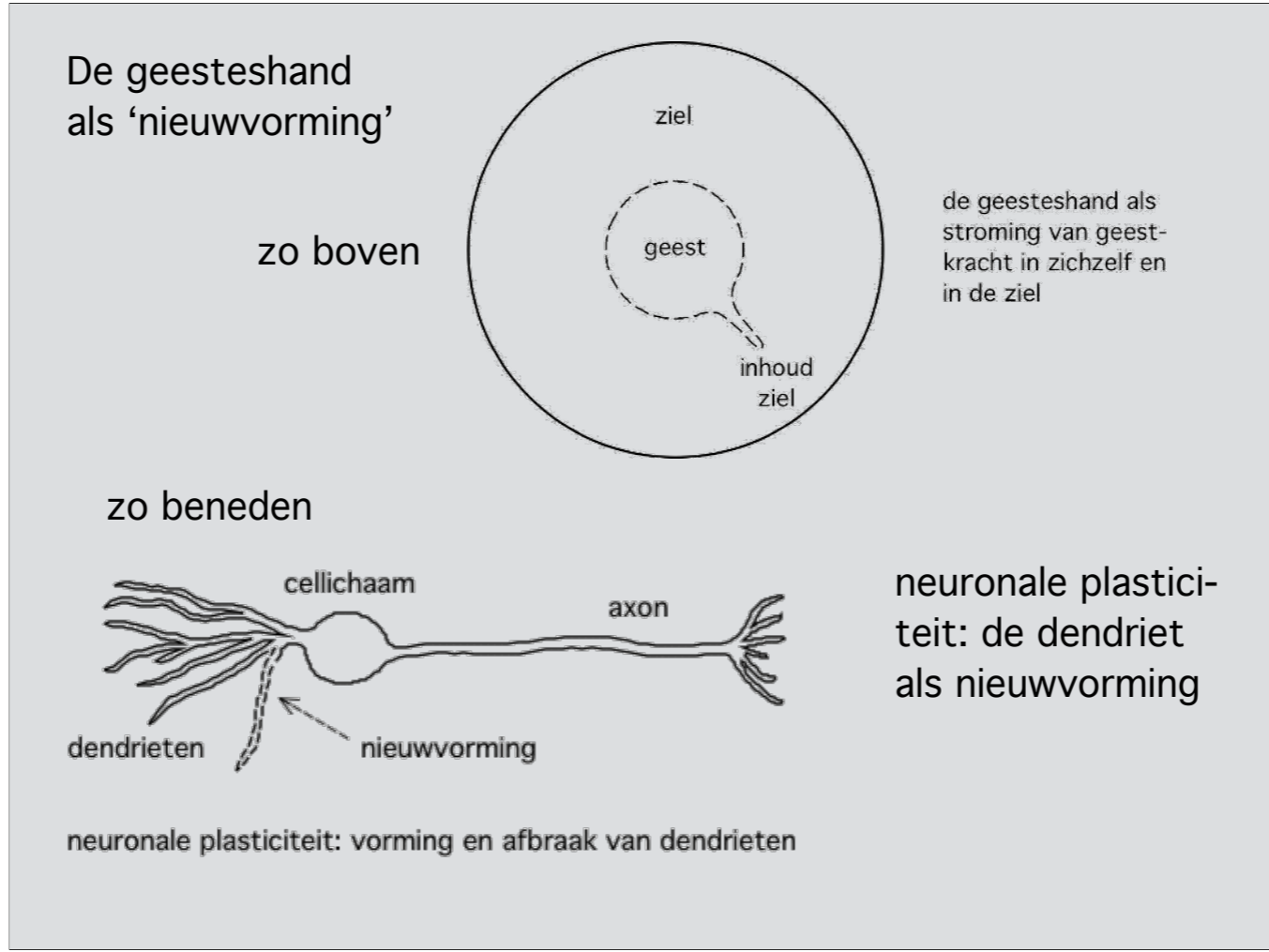

interstellaire ruimte in de kosmos: draden en knopen van sterrenstof

intercellulair zenuwweefsel in de hersenschors: draden en knopen van neuronen

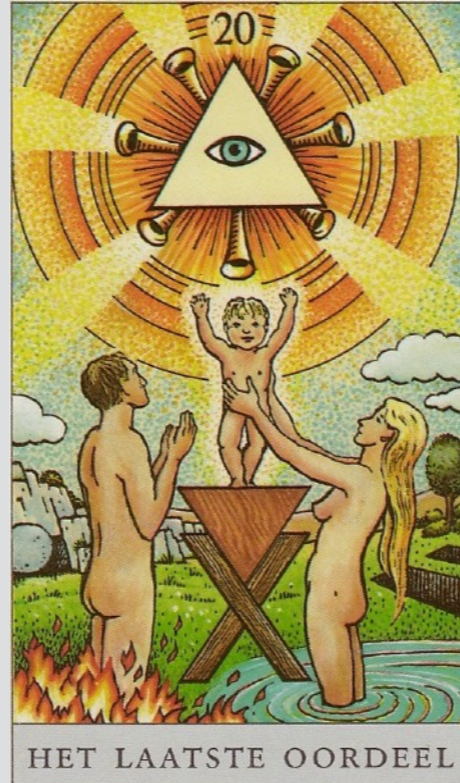
De overeenkomst in vorm tussen de interstellaire, kosmische ruimte en de vorm van neuronen en hun verbindingen in de ruimte binnen de menselijke schedel.

De geest vormt in zijn binnenwereld, de ziel, een uitstulping, de geesteshand, waarmee de geest verbinding maakt met de inhoud daarvan: kennis, gedachten en herinneringen. Zo haalt de geest herinneringen op uit het geheugen en worden gedachten 'begrepen' en behandeld.

Op dezelfde wijze vormt de zenuwcel nieuw verbindingen met andere cellen door uitlopers te vormen: de neuronale plasticiteit.

5. Huwelijk en gezin op aarde (beneden) - is een afspiegeling van het goddelijke gezin (boven)

De godheid als 'al het goddelijke': het goddelijke gezin

Het achtervoegsel '-heid' heeft als betekenis: al datgene wat ertoe behoort. Zo is de 'persoonlijkheid' al datgene, wat tot de 'persoon' behoort en is de 'godheid' al datgene, wat tot het 'goddelijke' behoort. Het was mij vergund de godheid in de geestelijke wereld te mogen aanschouwen op twee verschillende wijzen: in de ongevormde oertoestand en in de gevormde toestand.

In de ongevormde oertoestand toonde de vrouwelijke zijde van de godheid zich aan mij als een diepe, eeuwige rust, die zich aan mij voordeed als een aangename, 'donkere koelte'. Deze rust verbond zich met mij en liet mij delen in de vreugde van haar rust. Daarna kwam uit de rust een beweging voort die zich aan mij voordeed als een 'lichtende warmte'. Ook deze beweging verbond zich met mij en liet mij delen in de vreugde van zijn beweging. Daarna verenigden de rust met haar donkere koelte en de beweging met zijn lichtende warmte zich weer met elkaar, waarbij de rust en haar donkere koelte opging in de beweging met zijn lichtende warmte en waarbij zij elkaar temperden.

Er werd mij getoond dat tijdens hun vereniging ik als menselijke geest door verdichting van hun geestelijke licht uit hen werd 'geboren' als een bolvormige wolk van licht, die later door geestelijke warmte met liefde werd doorstroomd en zo tot leven kwam. Ik was getuige van de voortkomst van mijzelf als menselijke geest in de ongevormde toestand als een bolvormige wolk van licht en warmte uit de vereniging van de vrouwelijke en mannelijke zijde van de goddelijke algeest.

Later was het mij in de gevormde toestand vergund het volgende te ervaren. Ik bevond mij nu in mijn geestgedaante, de menselijke gestalte, in het midden van een ruimte in de geestelijke wereld. De voorste helft van die ruimte was nu de lichtende warmte en daarin verscheen God als mijn vader, ook als een geestgedaante met dezelfde menselijke gestalte, schuin rechts vóór mij. Op mijn vraag

waar God als mijn moeder was, moest ik mij omdraaien en ik zag dat zij schuin links achter mij stond. Ik stond als hun beider godenzoon in het midden tussen hen in.

Bij een andere gelegenheid kwamen zij in dezelfde ruimte vanuit schuin linksboven sierlijk naar mij toegezweefd. God als mijn vader ging voor mij staan - tussen hem en mij was een zekere bewegingsruimte; God als mijn moeder ging dicht achter mij staan, ik voelde haar aanwezigheid, haar armen beschermend om mij heen, zoals ook in het visioen van Hildegard is te zien.

Er werd mij duidelijk getoond: wij vormen het goddelijke gezin. Het goddelijke gezin is de godheid als al het goddelijke: God als vader, God als moeder en de menselijke geest, uit hen voortgekomen, als hun godenkind.

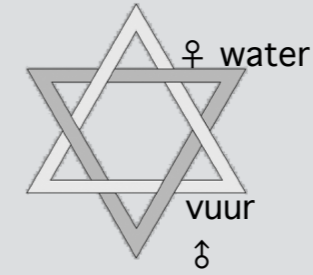
Het verschijnsel van het gezin op aarde is een afspiegeling van het goddelijke gezin in de geestelijke wereld: zo boven, zo beneden. Maar doordat de aarde een leerschool is voor geestelijke ontwikkeling door ervaringen te verwerken met de geestelijke vermogens - waardoor zij later uitgroeien tot het geweten en de deugden - is de toestand waarin het gezin op aarde verkeert een toestand van beproeving. Het is een toestand van ontwikkeling vanuit onbewustheid en onbeheerstheid naar bewustheid en beheerstheid. Het woord 'gezin' hangt samen met 'zenden' en betekent: de 'gezondenen' die gezamenlijk onderweg zijn naar een verheven doel.

Alchemie: 'Hieros gamos' - Heilig huwelijk - Coniunctio oppositorum

Zon en Maan (boven) - man en vrouw (beneden)

anima/animus
vrouwelijkheid,
boven, zij staat
links achter
Zon, dag

Ouroboros - eenheid
van mannelijkheid en
vrouwelijkheid:
♂ staart - kracht
♀ kop - waarnemen

Maan, nacht

animus/anima

mannelijkheid,
beneden, hij
staat rechts
voor

Coniunctio oppositorum (vereniging van tegendelen)

De Engelse natuurkundige Isaac Newton was naast natuurwetenschapper nog veel meer hermetist en alchemist. Hij maakte een uitgebreide studie van de tekst van de Tabula smaragdina met het doel "een nauwkeurige kennis van de werking van de Godheid bij het organiseren en belevendigen van de inerte deeltjes der materie in de microkosmos te verkrijgen." Een van zijn uitspraken was dat: "Alle materie die naar behoren gevormd is, gaat gepaard met tekenen van leven." Newton ging er met andere woorden van uit dat geestelijke eigenschappen in de stof tot uitdrukking komen: 'Zo boven, zo beneden'.

Hildegard
van Bingen

Liber Divino-
rum Operum

Het goddelijke gezin

Visioen 2

De hemelse Stem:
“In de mens verwer-
kelijk God de volle
bloei van al Zijn wer-
ken.

Want Hij heeft
de mens naar Zijn
beeld en gelijkenis
geschapen.”
(als man en vrouw)

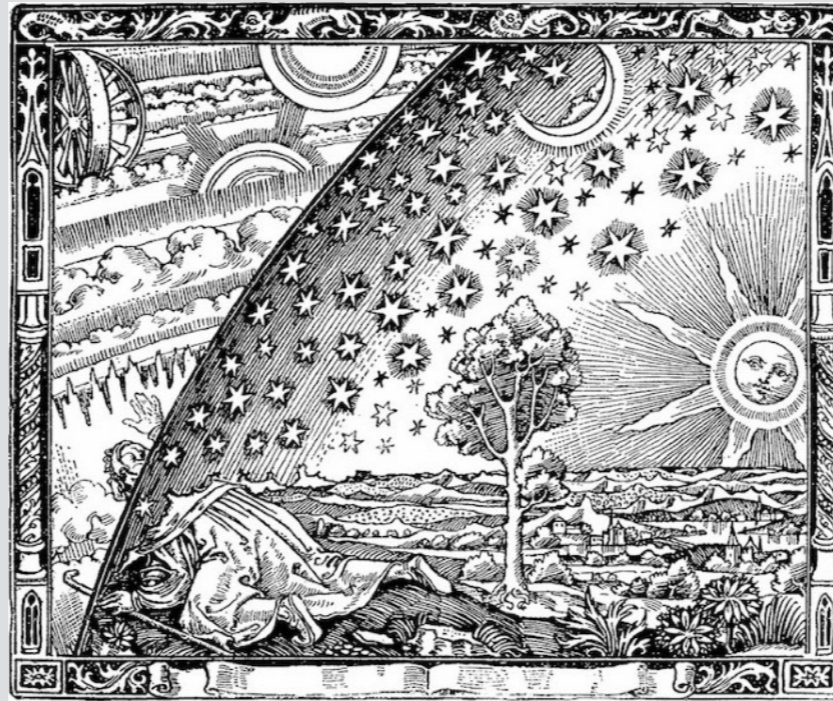
Tekst Scivias T 11/II,
het innerlijke leven
van God:

“Nam per ipsum fon-
tem vitae **materna**
dilectio amplexionis
Dei venit ...”:

“Levend uit die le-
vensbron is als de
liefdevolle **moeder-
lijke** omhelzing die
van God komt, die
ons tot leven voedde
en onze **helpster** is ...
de diepste en aller-
zoetste liefde.”

helpster: ‘parakleitos’
OT → ‘Sjechinah’:
‘Asherah’ ~ ‘Jahweh’

Aan Hildegard wordt een beeld getoond van God als een eenheid van twee - mannelijke en vrouwelijke - tweelinggeesten, die uit hun eenheid een hermafrodite mens voortbrengen, ook als eenheid van twee tweelinggeesten. Deze mens wordt in de kosmos op de aarde geplaatst om zich te ontwikkelen, waar de mens in de schepping liefdevol door God als moeder wordt omarmd. De joodse esoterie beschrijft ‘ha Adam’, de mens, als een verenigde tweelinggeest, die door Jahweh werd gescheiden (tweede scheppingsverhaal), opdat zowel de mannelijke als de vrouwelijke geest hun ontwikkeling naar zelfstandigheid kunnen volbrengen.

staf: verbinding tussen
boven en beneden

boomstam: verbinding
tussen kruin en wortels

Einde lezing
'Zo boven, zo beneden'

De mens verlaat het Ptolemeïsche wereldbeeld en ontdekt de geestelijke achtergrond van het heelal.
De kunstenaar is onbekend. Deze afbeelding verscheen voor het eerst in het boek van Camille Flammarion in 1888.

Einde lezing Zo boven, zo beneden